

Sygn. akt I C 385/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Popiołek-Sikora

Protokolant: Katarzyna Wojciechowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2014 roku we W.

z powództwa (...) sp. z o.o. we W.

przeciwko J. D.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 385/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. we W. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. D. kwoty 490 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem (...) S.A. we W. umowę o świadczenie usług (...), w ramach której wierzyciel pierwotny zobowiązał się do świadczenia usługi abonamentu telefonicznego, a pozwany zobowiązał się za tę usługę zapłacić zgodnie z zawartą umową. Pozwany złożył następnie oświadczenie o rezygnacji z umowy, jednak nastąpiło to po upływie ustawowego terminu 10 dni, o którym uprzednio poinformowano pozwanego. W konsekwencji strona powodowa potraktowała oświadczenie pozwanego jako rozwiązanie umowy i naliczyła jednorazową opłatę wyrównawczą, określoną w § 8 ust.2 regulaminu oraz cenniku, w wysokości 490 zł. W dniu 1 sierpnia 2012 r. pierwotny wierzyciel dokonał przelewu wierzytelności względem pozwanego na rzecz strony powodowej, która bezskutecznie wezwała pozwanego do zapłaty.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Pozwany J. D. zawarł w dniu 9 października 2012 r. w swoim domu w R. z (...) S.A. we W. umowę o świadczenie usługi (...) ((...)).

Integralną częścią umowy był Regulamin wykonywania usługi abonament telefoniczny (...) S.A. oraz cennik.

dowód:

- umowa o świadczenie usługi z dnia 8 października 2012 r., k. 13

Zgodnie z § 8 ust. 2 Regulaminu wykonywania usługi abonament telefoniczny (...) S.A. wysokość opłat pobieranych przez operatora za świadczone usługi została określona w cenniku obowiązującym w chwili wykonywania usługi.

dowód:

- cennik, k. 14-15

- Regulaminu wykonywania usługi abonament telefoniczny (...) S.A., k. 16-17

Po zawarciu powyższej umowy, pozwany udał się do oddziału swojego dotychczasowego operatora (...) S.A., w którym pracownik poinformował pozwanego, iż operator został zmieniony, a od umowy z (...) S.A. we W. może on odstąpić w ciągu dwóch kolejnych dni.

Pozwany po zakończeniu wskazanej rozmowy skontaktował się z (...) S.A. we W. i oświadczył, iż od umowy zawartej w dniu 9 października 2012 r. odstępuje.

dowód:

- przesłuchanie pozwanego, k. 34-35

(...) S.A. we W. zawarł w dniu 1 sierpnia 2012 r. ze stroną powodową (...) sp. z o.o. we W. umowę przelewu wierzytelności nr (...), wskazanych w załączniku nr 1 do umowy.

dowód:

- umowa przelewu wierzytelności nr (...), k. 30

Strona powodowa zawiadomiła pozwanego o zawarciu umowy cesji oraz wezwała go do zapłaty kwoty 490 zł.

dowód:

- pismo z dnia 7 grudnia 2012 r., k. 18

- pisma strony powodowej, k. 19-20

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie był fakt zawarcia przez pozwanego J. D. z (...) S.A. we W. umowy usługi telekomunikacyjnej w dniu 9 października 2012 r. Kwestię sporną stanowiła natomiast skuteczność odstąpienia od wskazanej umowy przez pozwanego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż z uwagi na zawarcie przedmiotowej umowy w domu pozwanego, znajdują do niej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U.2012.1225 j.t.).

W myśl art. 2 wskazanej ustawy konsument, który zawarł umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni od zawarcia umowy. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem (ust. 1). Nie jest dopuszczalne zastrzeżenie, że konsumentowi wolno odstąpić od umowy za zapłatą oznaczonej sumy (odstępne) (ust. 2). W razie odstąpienia od umowy umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Zwrot powinien nastąpić niezwłocznie, nie później niż w terminie czternastu dni. Jeżeli konsument dokonał jakichkolwiek przedpłat, należą się od nich odsetki ustawowe od daty dokonania przedpłaty (ust. 3).

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza przesłuchania pozwanego, doprowadziła Sąd do wniosku, iż pozwany skutecznie odstąpił od zawartej z (...) S.A. w umowy z dnia 9 października 2012 r. Zgodnie bowiem z przesłuchaniem powoda, które Sąd uznał za wiarygodne, złożył on oświadczenie o odstąpieniu od przedmiotowej umowy w termin 10 dni od dnia jej zawarcia. Pozwany skutecznie odstąpił zatem od zawartej umowy. Strona powodowa nie przedstawiła natomiast żadnych dowodów, które podważałyby twierdzenia pozwanego w omawianym zakresie. W konsekwencji powyższego strona powodowa nie była uprawniona do naliczenia jakiegokolwiek opłaty z tytułu odstąpienia od umowy przez pozwanego, stosownie do cytowanego wyżej art. 2 ust. 2 i 3 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Na marginesie podnieść wypada, że przedstawiona przez stronę powodową umowa cesji została zawarta w dniu 1 sierpnia 2012 r., natomiast umowa z pozwanym została zawarta przez poprzednika prawnego strony powodowej w dniu 9 października 2012 r., a więc po zawarciu umowy cesji. Zgodnie zaś z pkt I lit. a umowy cesji, przedmiotem przelewu były wierzytelności określone w załączniku nr 1 do umowy. Przedłożona przez stronę powodową umowa cesji nie mogła zatem obejmować wierzytelności z tytułu umowy będącej podstawą dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia, gdyż wierzytelność ta w dacie zawarcia umowy cesji nie istniała. Nadto strona powodowa nie przedłożyła załącznika nr 1 do umowy, w którym zgodnie z umową miał znajdować się wykaz wierzytelności.

Mając powyższe na uwadze, wobec nieudowodnienia przez stronę powodową dochodzonego roszczenia, orzeczono jak w wyroku.